

ระเบียบกรมสรรพสามิต

ว่าด้วยการควบคุมโรงอุตสาหกรรมน้ำมันหล่อลื่น และน้ำมันที่คล้ายกัน

พ.ศ. ๒๕๖๐

เพื่อให้การบริหารการจัดเก็บภาษีสรรพสามิตสินค้าประเภทน้ำมันหล่อลื่น และน้ำมันที่คล้ายกัน มีมาตรฐานเป็นไปในแนวทางเดียวกัน อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๒๒ (๑) แห่งพระราชบัญญัติ ภาษีสรรพสามิต พ.ศ. ๒๕๒๗ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติภาษีสรรพสามิต (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๓๔ อธิบดีกรมสรรพสามิตจึงวางระเบียบเกี่ยวกับการควบคุมโรงอุตสาหกรรมน้ำมันหล่อลื่น และน้ำมันที่คล้ายกันไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า “ระเบียบกรมสรรพสามิต ว่าด้วยการควบคุมโรงอุตสาหกรรม น้ำมันหล่อลื่น และน้ำมันที่คล้ายกัน พ.ศ. ๒๕๖๐”

ข้อ ๒ ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้โรงอุตสาหกรรมน้ำมันหล่อลื่น และน้ำมันที่คล้ายกัน ไม่อยู่ในบังคับของระเบียบ กรมสรรพสามิต ว่าด้วยการควบคุมโรงอุตสาหกรรมน้ำมันและผลิตภัณฑ์น้ำมัน พ.ศ. ๒๕๕๓ ลงวันที่ ๕ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๕๓

ข้อ ๔ ในระเบียบนี้

“น้ำมันหล่อลื่น” หมายความว่า น้ำมันหล่อลื่น และน้ำมันที่คล้ายกัน

“โรงอุตสาหกรรม” หมายความว่า โรงอุตสาหกรรมตามพระราชบัญญัติภาษีสรรพสามิต พ.ศ. ๒๕๒๗ ที่ผลิตน้ำมันหล่อลื่น

“ผู้ประกอบการอุตสาหกรรม” หมายความว่า เจ้าของหรือผู้จัดการหรือบุคคลอื่นซึ่งรับผิดชอบ ในการดำเนินงานของโรงอุตสาหกรรม

“ภาชนะบรรจุภัณฑ์” หมายความว่า ภาชนะที่ใช้บรรจุผลิตภัณฑ์น้ำมันหล่อลื่นเพื่อพร้อมจำหน่าย

ข้อ ๕ ให้ผู้อำนวยการสำนักมาตรฐานและพัฒนาการจัดเก็บภาษี ๒ เป็นผู้รักษาการตาม ระเบียบนี้

หมวด ๑

หน้าที่ของผู้ประกอบการอุตสาหกรรม

ข้อ ๖ ให้ผู้ประกอบการอุตสาหกรรมมีหน้าที่ ดังต่อไปนี้

๖.๑ จัดทำบัญชีและงบเดือน ดังนี้

๖.๑.๑ จัดทำบัญชีประจำวันแสดงการรับและการจ่ายวัตถุดิบ (ภษ.๐๓-๐๕) โดยทำให้แล้วเสร็จภายใน ๓ วัน นับแต่วันที่มีเหตุที่จะต้องลงรายการนั้นเกิดขึ้น และเก็บไว้ที่ โรงอุตสาหกรรมเพื่อให้เจ้าพนักงานสรรพสามิตสามารถตรวจสอบได้ตลอดเวลา

๖.๑.๒ จัดทำบัญชีประจำวันแสดงการผลิตและจำหน่าย (ภษ.๐๓-๐๖) โดยทำให้แล้วเสร็จภายใน ๓ วัน นับแต่วันที่มีเหตุที่จะต้องลงรายการนั้นเกิดขึ้น และเก็บไว้ที่โรงอุตสาหกรรมเพื่อให้เจ้าพนักงานสรรพสามิตสามารถตรวจสอบได้ตลอดเวลา

๖.๑.๓ จัดทำงบเดือนแสดงรายการเกี่ยวกับวัตถุดิบ การผลิต การจำหน่าย และยอดคงเหลือสินค้า (ภษ.๐๑-๔๒) ส่งให้สำนักงานสรรพสามิตพื้นที่ที่โรงอุตสาหกรรมตั้งอยู่ภายในวันที่ ๑๕ ของเดือนถัดไป

ในกรณีที่ผู้ประกอบการอุตสาหกรรมมีความประสงค์จะขอใช้แบบบัญชีอื่นแทนแบบบัญชีตามข้อ ๖.๑.๑ และข้อ ๖.๑.๒ ให้ขออนุมัติต่อสรรพสามิตพื้นที่แห่งท้องที่ที่โรงอุตสาหกรรมตั้งอยู่

๖.๒ กรณีที่ผู้ประกอบการอุตสาหกรรมจำหน่ายน้ำมันหล่อลื่นที่ผลิตได้ออกจากโรงอุตสาหกรรมแล้ว ต่อมาเกิดเหตุจำเป็นทำให้ต้องนำน้ำมันหล่อลื่นดังกล่าวกลับเข้าโรงอุตสาหกรรมผู้ประกอบการอุตสาหกรรมมีหน้าที่ต้องเสียภาษีสำหรับน้ำมันหล่อลื่นที่นำออกจากโรงอุตสาหกรรมนั้น และให้จัดทำบัญชีแสดงรายการ รับ - จ่าย คงเหลือ น้ำมันหล่อลื่นที่เสียภาษีแล้วดังกล่าว ส่งให้สำนักงานสรรพสามิตพื้นที่ที่โรงอุตสาหกรรมตั้งอยู่ภายในวันที่ ๑๕ ของเดือนถัดไป

๖.๓ กรณีที่จะมีการรับน้ำมันหล่อลื่นที่เสียภาษีแล้วเข้าโรงอุตสาหกรรมให้ผู้ประกอบการอุตสาหกรรมจัดทำบัญชีแสดงรายการ รับ - จ่าย คงเหลือ น้ำมันหล่อลื่นที่เสียภาษีแล้วดังกล่าว ส่งให้สำนักงานสรรพสามิตพื้นที่ที่โรงอุตสาหกรรมตั้งอยู่ภายในวันที่ ๑๕ ของเดือนถัดไป

๖.๔ กรณีที่ปริมาณน้ำมันหล่อลื่นคงเหลือที่ตรวจวัดได้จริงเกิดการสูญหายหรือขาดจำนวนไปจากปริมาณน้ำมันหล่อลื่นคงเหลือตามบัญชีเกินกว่าร้อยละ ๐.๕ ให้ผู้ประกอบการมีหน้าที่ต้องเสียภาษีสำหรับน้ำมันหล่อลื่นตามปริมาณที่สูญหายหรือขาดจำนวนไปนั้น เว้นแต่จะเป็นการสูญหายหรือขาดจำนวนไปโดยมีเหตุผลอันสมควร ซึ่งได้รับความเห็นชอบจากอธิบดีหรือผู้ซึ่งอธิบดีมอบหมาย

หมวด ๒

การตรวจวัดและคำนวณหาปริมาณน้ำมันหล่อลื่น

เพื่อใช้เป็นเกณฑ์ในการคำนวณภาษี

ข้อ ๗ การตรวจวัดและคำนวณปริมาณน้ำมันหล่อลื่นที่นำออกจากโรงอุตสาหกรรมเพื่อใช้เป็นเกณฑ์ในการคำนวณภาษี ให้ถือปฏิบัติดังนี้

๗.๑ กรณีที่จำหน่ายน้ำมันหล่อลื่นออกจากโรงอุตสาหกรรมโดยการบรรจุน้ำมันหล่อลื่นไว้ในภาชนะบรรจุภัณฑ์ที่มีการระบุปริมาณ ให้ถือตามปริมาณที่ระบุไว้ที่ภาชนะบรรจุภัณฑ์เป็นเกณฑ์ในการคำนวณภาษี

การคำนวณปริมาณน้ำมันหล่อลื่นที่นำออกจากโรงอุตสาหกรรมตามวรรคแรก ให้คำนวณจากปริมาณน้ำมันหล่อลื่นของทุกภาชนะบรรจุภัณฑ์รวมกันทั้งหมดที่นำออกจากโรงอุตสาหกรรมในแต่ละวันเป็นเกณฑ์ในการคำนวณภาษี

๗.๒ กรณีที่จ่ายน้ำมันหล่อลื่นออกจากโรงอุตสาหกรรมโดยมิได้บรรจุในภาชนะบรรจุภัณฑ์ หรือมิได้ระบุปริมาณไว้ที่ภาชนะบรรจุภัณฑ์ การตรวจวัดและคำนวณปริมาณน้ำมันหล่อลื่นเพื่อใช้เป็นเกณฑ์ในการคำนวณภาษี ให้ใช้ปริมาณที่ตรวจวัดและคำนวณได้จากเครื่องมือวัดซึ่งได้รับการรับรองจากกรมสรรพสามิตหรือหน่วยงานอื่นของทางราชการอย่างใดอย่างหนึ่ง ดังนี้

๗.๒.๑ เครื่องวัดระดับชนิดอัตโนมัติ (Automatic Tank Gauging – ATG)

๗.๒.๒ มาตรวัด (Meter)

๗.๒.๓ เครื่องชั่งน้ำหนัก

๗.๒.๔ เครื่องมือวัดอื่น ๆ

ข้อ ๘ การคำนวณปริมาณน้ำมันหล่อลื่นตามข้อ ๗ ถ้าคำนวณปริมาณเป็นลิตร ให้คำนวณปริมาณเป็นลิตร ณ อุณหภูมิขณะตรวจวัด (Observed) เพื่อใช้เป็นเกณฑ์ในการคำนวณภาษี

หากผลการคำนวณปริมาณน้ำมันหล่อลื่นที่ได้ตามวรรคแรก มีเศษของลิตรหรือเศษของกิโลกรัม ให้นำเป็นหนึ่งลิตรหรือหนึ่งกิโลกรัม แล้วแต่กรณี

ข้อ ๙ การตรวจวัดและคำนวณปริมาณน้ำมันหล่อลื่นที่จะรับเข้าโรงอุตสาหกรรมให้ถือปฏิบัติตามข้อ ๗ โดยอนุโลม

ข้อ ๑๐ กรณีมีเหตุจำเป็นที่ไม่สามารถทำการตรวจวัดปริมาณน้ำมันหล่อลื่นตามระเบียบนี้ให้สรรพสามิตพื้นที่ที่โรงอุตสาหกรรมตั้งอยู่พิจารณาวิธีการหาปริมาณน้ำมันหล่อลื่นเพื่อใช้เป็นเกณฑ์ในการคำนวณภาษีที่เหมาะสม เสนอต่ออธิบดีหรือผู้ซึ่งอธิบดีมอบหมายเพื่อวินิจฉัยสั่งการต่อไป

ประกาศ ณ วันที่ ๒๑ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๖๐

สมชาย พูลสวัสดิ์

อธิบดีกรมสรรพสามิต